

det er næppe her, hunden ligger begravet. Som både SF og CD jo i virkeligheden også indrømmer i bemærkningerne til forslagene, består der allerede efter den nuværende lovtekst en pligt for kommunerne til at yde hjemmehjælp, og i virkelighedens verden tror jeg ikke, det ændrer noget, at man udskifter et enkelt ord i lovteksten. Det handler vel snarere om, at kommunerne skal følge den lov, vi allerede har i dag, og det handler vel også om, at kommunerne skal være bedre til med smidighed og nytænkning at få mest muligt ud af ressourcerne.

Grundlæggende handler det om, hvordan vi indretter dette samfund på en sådan måde, at ressourcerne prioriteres bedst muligt, og at de også anvendes på en sådan måde, at vi får mest muligt ud af de midler, der er til rådighed. Det har vi en forespørgselsdebat om om 14 dage, hvor vi nok får lejlighed til at gå nærmere i detaljer med det.

Som sagt er Det Konservative Folkeparti stærkt optaget af at sikre de ældre anstændige vilkår. Først og fremmest vil vi naturligvis kræve, at kommunerne lever op til deres forpligtelser, og vi vil til stadighed arbejde for at forbedre de ældre vilkår, herunder selvfølgelig også arbejde for at forbedre hjemmehjælpen.

Tidligere i dag – faktisk meget tidligere i dag – forkastede et meget snævert flertal her i Folketingssalen det forslag, som Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre havde fremsat om at gøre de ældre frie valg reelt. Det er fremdeles vores opfattelse, at det enkelte menneske skal have adgang til selv at udpege den, der skal udføre hjemmehjælpen, og det skal ikke være sådan, at kommunerne skal have mulighed for at administrere en sådan ordning så restriktivt, at det frie valg reelt er illusorisk.

Lad mig slå fast, at for Det Konservative Folkeparti er det ikke afgørende, om en opgave udføres af det offentlige, eller om den udføres i privat regi. Det afgørende for os er, at opgaven bliver løst, og at den bliver løst på en måde, der er tilfredsstillende for den ældre. Men vi har en tro på, at det allerede inden for de eksisterende økonomiske rammer vil skabe større kvalitet i hjemmehjælpen, hvis vi i stigende grad giver private adgang til også at løse opgaven. Vi tror på, at konkurrence mellem den private og den offentlige sektor kan skabe dynamik, og at denne dynamik også kan styrke kvaliteten.

Der findes faktisk eksempler fra den virkelige verden på, at det at give private adgang til at udføre opgaven kan føre til bedre kvalitet og

større tilfredshed, også med den offentlige hjemmehjælp. Lad mig pege på et eksempel fra Odense Kommune, hvor man lavede et forsøg i et enkelt distrikt. Her gav man de ældre mulighed for at vælge privat hjemmehjælp. Det var der kun ca. 10 pct. af de ældre, der gjorde, og det var ikke så overraskende; men der var meget stor tilfredshed – nærmest 100 pct. – blandt de 10 pct., der valgte privat hjemmehjælp.

Men det er nu ikke pointen i denne sammenhæng; pointen er, at af de, der forblev på den offentlige hjemmehjælp, var kun de 30 pct. tilfredse, før man gennemførte projektet, men efter projektets gennemførelse var der lige pludselig 60 pct., der var tilfredse. Jeg skylder at sige, at tilfredsheden ikke var steget helt så meget i de dele af Odense Kommune, hvor man ikke havde tilsvarende forsøg.

Pointen er, at jeg tror på, at man ved at få den dynamik og konkurrence mellem det offentlige og de private, rent faktisk også kan få gjort den offentlige hjemmehjælp bedre. Man kan opnå en bedre kvalitet og en større tilfredshed hos den ældre.

Må jeg afslutningsvis bemærke, at de to forslag har et positivt sigte og også indeholder positive elementer, men altså ikke er helt uproblematisk. Men jeg vil i hvert fald tilsikre, at Det Konservative Folkeparti vil gå aktivt og konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen. Der er et problem, og det vil vi naturligvis gerne være med til at løse.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det grundlæggende spørgsmål, ordførerne og partierne må stille sig i denne debat, er: Synes vi, vi som samfund kan være det bekendt, der sker rundt omkring i øjeblikket? Jeg tænker på Viborg, Skive, Hjørring, Indre Østerbro osv. Er vi tilfredse med det? Synes vi, det efterlader et moralsk problem, eller synes vi, det er i orden?

Efter at jeg har hørt stort set alle ordførere indtil nu, er konklusionen, at man ikke synes, det er i orden. Men derefter bevæger ordførerne sig så ind i det, man kunne betegne som dansen om den varme grød, for hvis man ikke synes, det er i orden, hvad har man så af teoretiske muligheder? Man har tre.

Den ene er at sige, at det klarer ankesystemet – vel vidende at kun et ganske lille antal af sagerne ankes, og at det formentlig vil være de forholdsvis stærke ældre med relativt stærke pårørende, der anker. Vi har selv været med til,